

Mit szórnak? Az égbolt roskadásig teleokádva „csíkokkal”

Beérkező levelek

KATONAI VEGYI NYOMOK (jelenlegi összetevők)

1. Pseudomonas Aeruginosa - általában a tüdőt támadó baktérium
2. Pseudomonas fluorescence - vér- és légúti fertőzéseket okozó baktérium
3. Seratia markscens - tüdőgyulladást, agyvelőgyulladást és szívgyulladást okozó baktérium
4. Micoplasma fermented incognitus - az amerikai hadsereg által termelt kórokozó mikroorganizmus, amely az amerikai katonák 45%-ában megtalálható (-> "Sold Golf szindróma")
5. Streptomyces és más típusú gombák
6. Néhány élesztőfajta
7. Baktériumok, amelyek bizonyos bakteriális enzimeket tartalmaznak, amelyek megváltoztathatják az emberi genomot; lenyelés
8. Bárium sók
9. Alumínium - részecskeméret mikron; (érdekes, Alzheimer-kór; demencia; stb.)
10. Etilén-dibromid* (dibrometán) C2X4Br2 - rákkeltő üzemanyag-adalékanyag és kloroform illatú rovarirtó
https://t.me/Vatican_Archives/268

„Nem permetezném szándékosan mérgező aeroszolokkal a családomat”

„Tankhajó-terminátoroknak hívom őket – többet keresünk, mint bármely más pilóta” Pilóta-leleplező a geomérnökség ellen szólal fel”

https://t.me/Vatican_Archives/305ú

Kedves Idetevédtek, Eltévédtek, Hívők és Hívatlanok!

Ehhez, +amit az előadó előadott, mán hozzá kell, szóljak.

1. A nyugati világ már szóról szóra elismerte, beismerte, igen is befolyásolják különböző technikákkal az időjárást. De... azért és csak is azért, hogy a népeknek jó legyen. Minden hátsó szándékot tagadnak. Khm igen...

2. Saját szememmel láttam "permetező" gépet, Genfben, Svájcban. A rövid történet: kb. 2015-öt írunk. Az egyik kollégám lelkesen beszélt az irodában, hogy van egy haverja, zenész. Privát géppel járja a világot, koncertezik. M-USIC volt a lajstromjele. Most éppen itt van, meghívott minket, nézzük meg a csoda gépet. Nekem azonnal lejtött, így tolja a narkót azért ilyen gépre. Gitáron egyedül prűntyögve soha nem lesz senkinek ennyi pénze. Megvenni kb. 20.000.000 EUR, aztán eltartani szervizelni stb. Ne máááááá.

Mondám, dolgom van, de 15 perc. Mentem a gépek között és egy a leírásnak megfelelő gépre felmentem. Nyitva volt, lépcső, leeresztve. Bekukkantok. Mit látok? Az ülések helyén kerek tartályok. A gép alján kivezető csövek. Én már azelőtt chem trail "hívő" voltam. Megijedtem. Ott volt a telefonom még képeket se készítettem. Aztán átfutott rajtam, jobb is. Élőben ott volt a valóság. Ilyen puccos mezőgazdasági permetező nincs. Azok alacsonyan és lassan szállnak. Ennek az átesési sebessége, értsd minimum valahol 250 km/óra. Kiderült egy beállítóval eltévesztettem a hátszámot. A zenésze a mellette levő volt.

3. Most, hogy nemrég Irán megküldött egy pár rakétával pár tornyot Dubajban, kiderült, majd minden toronyház tetején előretölt mini HAARP rendszerek vannak. Miért? Kíéheztetni Iránt. Rég ezen dolgoznak. Nem újkeletű. 8 azaz nyolc éve nem esik eső Iránban. Ezek a rendszerek felfogják az esőfelhőket amik arra mennének. Megborult a rendszer, azóta több alkalommal özvívízszzerű eső esett arra felé. Külföldi oldalak erről feketén fehéren írnak. Állítólag a La Manche csatorna vonalában is működik hasonló. Anglia keleti, Franciaország nyugati részén meg folyamatos özvívíz. Mi meg csak nézünk miért nincs csapadék.

4. Nem vagyok hülye + több mint 30 éve repülök között sürgők, forgok. Tudom mi a kondenzcsík és mi nem az. Minden reggel munkában nézem a repterek felett elhúzó gépeket. Repülön ülve mindenféle magas-

ságban szintén. Nem repülök sokat, évi 150-200 napot, általában napjában több járatot is. Volt, amikor a kis noteszemben jegyzeteltem, hol látok gyanúsat, hol nem. Véletlenül a chemtrailes helyeken termőföldek voltak. Az Alpok felett vagy Észak- Finnország felett nem. Ott mit is permeteznének, a csupaszz sziklát a mocsárban? Anno Kelet Lengyelországból átnézve Ukrajnába, szintén húzták a csíkokat serényen. Ma már nem kell. Van helyette lőszer.

5. Tanyán lakom. Nézem a természetet, a fákat, növényeket. Szomorúan nézem az agóniájukat. Az hogy már nem terem semmi, sajnos alap. Szilvafa elevenen elszárad. Fosóka szilva lefagyott, majd a "semmiből" bogyókat növesztett, ami a mai nap folyamán a fejemen kopogva lehullott. Diófa elfagyott, fekete csökevényeket hozott a levél helyén. Most hozott új zöld leveleket. A fél fa elszáradt, részben csak úgy, részben a rátelepedett sárga pudva miatt. Ő halmozottan kátrányos helyzetű. Termés nem lesz. Meggy nem fagyott el, növekedni kezdtek a kis bogyók. Ma kimentem megnézni, semmi nincs a fákon. Torma máskor comb vastagságú. Most spár-ga vékonyságú, de már megrohad a földben. Kivivel 3x próbálkoztam. A legnagyobb produktum az egyik hozott pár levelet. Homoktövis az atomot kibírja. A permetezést nem. Sorban száradnak ki. Idióta kádárék által betelepített fekete fenyő már csak elszáradt kóro. Tuja úgyszintén. Csicsóka borsó méretű. Tudom ez apró, na de ennyire? Akácvirágzás csak pár nap volt, Máskor 2 hét.

Egyedül a pipacs, mezei virágok, mák, szellővirág él és virul. Nem nyírok füvet sem. Legalább ez legyen.

Szárszónak is egy a vége, valami búzlik Dániában!

Biztos én vagyok a hülye, mert hiszek a permetezésben. Szívesen várom a tudósokat, a megmondó ember-eket a magyarázatokkal. Itt nálam.

Vagy valamiről lemaradtam?

Beszéltem. Uff. Az Utazó

A szentség kisajátításának kísértései, avagy a hatalom és a transzcendencia viszonyáról.

(Folytatás a 7. oldalról)

Amikor az egyensúly helyét az uralom vette át, a harmónia helyét pedig a kényszerítés, akkor megkezdődött a hanyatlás folyamata is. Ebben a folyamatban különösen figyelemre méltó az, ahogyan a szent nőiség fogalma fokozatosan átalakult. Az ősi hagyományokban a szent női princípium gyakran nem társadalmi szerepet jelentett, hanem kozmikus minőséget: életadást, kapcsolódást, együttműködést, harmóniát és teremtői érzékenységet.

Az intézményes rendszerek azonban hajlamosak voltak ezt a minőséget szimbólummá, dogmává vagy szervezeti eszközzé alakítani. Ám ahogy a relikvia nem helyettesítheti a szentséget, ugyanúgy a vallási intézmény sem helyettesítheti azt a közvetlen, élő kapcsolatot, amelyből a szentség ered. A szent nőiség nem azonos egy vallási szervezetel. Nem azonos- egy doktrínával, egy hierarchiával vagy egy ideológiával. Ezek legfeljebb hordozói vagy emlékeztetői lehetnek valaminek, ami önmagában túlmutat rajtuk.

Amikor egy intézmény saját céljaira próbálja felhasználni a szentséget, ugyanabba a hibába esik, amelyet a történelem során oly sok hatalom elkövetett. Összetéveszti a forrást a formával, a lényegét a jelképpel. Paradox módon már maga a birtoklási szándék is eltávolítja a szentségtől. A szent ugyanis nem használati tárgy. Nem erőforrás. Nem legitímációs eszköz. Nem politikai töke. Nem identitásképző kellék.

Amint a szentséget valamilyen cél szolgálataiba akarják állítani, megkezdődik annak kiürítése. A lehetőleg finom egyensúly, amely a különböző princípiumokat összhangba rendezi, fokozatosan eltűnik. A harmóniát felváltja a kontroll, a kapcsolódást a birtoklás, a szolgálatot az uralom. És talán éppen ez a történelem

egyik legfontosabb tanulsága. A szent nem azért tűnik el, mert valaki elpusztítja. A szentség akkor halványul el, amikor eszközzé akarják tenni. A valódi szellemi hagyományok legmélyebb üzenete nem a hatalom megszerzéséről szól, hanem a helyes viszony megtalálásáról. Nem az uralomról, hanem az összhangról. Nem a birtoklásról, hanem a részvételtől. Nem a kizárólagosságról, hanem az egyensúlyról. Ezért a történelem során újra és újra felbukkanó hatalmi kisajátítások végső soron ugyanarra a korlátra futnak rá. A relikviák megszerzethetők, a jelképek áthelyezhetők, a szertartások lemásolhatók, az intézmények felépíthetők, a tömegek meggyőzhetők.

A szentség azonban nem birtokolható. És talán éppen ez az oka annak, hogy a legmaradandóbb szellemi hagyományok nem a hatalom emlékműveiben, hanem az emberi lélek csendes felismeréseiben élnek tovább.

Mert végső soron nem az a kérdés, hogy ki uralja a szentség jelképeit, hanem az, hogy képes-e bárki úgy közeledni hozzájuk, hogy közben ne akarja őket uralni? A történelem hosszú folyamata során uralkodók, birodalmak, egyházak, ideológiák és titkos társaságok egyaránt megpróbálták megszerezni a szent erő jelképeit. Elhordták a köveket, birtokba vették a templomokat, felhalmozták a relikviákat, kisajátították a hagyományokat, és saját céljaik szolgálataiba állították a szimbólumokat. Mégis valamennyien ugyanabba a tévedésbe estek: Azt hitték, hogy a szentség birtokolható, pedig a szentség nem birtok, hanem állapot. Nem hatalom, hanem harmónia, nem uralom, hanem összhang.

Aki a szentséget használni akarja, már el is veszítette annak valódi erejét, és aki a szentségből hatalmat akar kovácsolni, egyértelműen elszakadt annak forrásától. Aki pedig a hatalom megszerzése érdekében nyúl a szentség után, az e

mozdulatával bizonyítja leginkább, hogy méltatlan rá. Mert a valódi erő nem uralkodni akar. A valódi bölcsesség nem birtokolni akar. A valódi szentség nem önmagát hirdeti. A szentség nem azoké, akik megszerzik jelképeit. A szentségek azok előtt tárulnak fel, akik nem akarják megszerezni.

És amikor az utolsó birodalom is rommá lesz, az utolsó trón is porrá omlik, az utolsó relikvia is elveszíti jelentőségét, ugyanaz az ősi törvény marad meg, amely mindig is ott volt a világ mélyén: amit birtokolni akarsz, attól eltávolodsz, amivel harmóniába kerülsz, azzal egygé válsz. Ezért a szentség kapuját nem a hatalom nyitja meg, hanem az alázat! Sokan értelmezik félre a mi utunkat is, de a Szakrális Magyarország felépítése sem hatalmi program, és nem valamiféle kiváltságosság bizonygatása. Éppen ellenkezőleg: annak felismerése, hogy a valódi értékek nem birtokolhatóak, csak szolgálhatóak. Ehhez olyan alázatra van szükség, amely a tudást nem önmagáért halmozza, a képességet nem önmaga felemelésére használja, az érdemet pedig nem személyes dicsőségként kezeli. A szakrális rend alapja annak felismerése, hogy minden valódi tudás, minden valódi alkotás és minden valódi hatás egy magasabb közös cél szolgálataiba állítható.

Nem azért, hogy mások fölé emelkedjünk, hanem hogy méltóbbá váljunk ahhoz a kozmikus rendhez, amelynek részesei vagyunk.

Ha a Szakrális Magyarországnak van hivatása ezen a téren, akkor az nem a vezetésben hanem a példamutatásban rejlik. Annak megmutatásában, hogy az együttműködés erősebb lehet a versengésnél, a szolgálat maradandóbb lehet az uralomnál, és a harmóniára törekvő közösség többet alkothat, mint a hatalomért küzdő egyének összessége. Mert végső soron nem az a kérdés, hogy kié a

hatalom. Hanem az, hogy ki képes úgy élni vele, hogy közben ne sajátítsa ki azt, ami nála nagyobb.

A Szakrális Magyarország nem birtok, hanem feladat. Nem kiváltság, hanem felelősség. Nem uralom, hanem szolgálat. Nem önmagunk felmagasztalása, hanem egy magasabb rendű közös érték megvalósítása. És ha egyszer példává válhat a világ számára, az nem azért lesz, mert hatalmasabb lett másoknál, hanem mert képes volt alázatosabb maradni önmagánál.

Talán minden eddigi példából ugyanaz a tanulság bontakozik ki: Az emberiség legnagyobb tévedései nem abból fakadtak, hogy túl nagy célokat tűzött maga elé, hanem abból, hogy a célokat saját jelenlegi szintjére akarta lehúzni. Ahelyett, hogy felnőtt volna a szentséghez, a szentséget próbálta saját érdekeihez igazítani. Ahelyett, hogy méltóvá vált volna a bölcsességhez, a bölcsességet akarta eszközzé tenni. Ahelyett, hogy felemelkedett volna a rendhez, a rendet próbálta maga alá rendelni.

Pedig a lét nagy törvényei nem hajlíthatók az emberi akarat szerint. Az ember csak annyiban válhat naggyá, amennyiben képes összhangba kerülni velük. A szentséghez nem hozzáférést kell szerezni! A szentséghez fel kell nőni!

S egy szebb és jobb, stabilan fejlődő fenntartható világ építésére csak az efféle, önmaguk helyén kezelésére alkalmas, mélységes alázatra képes embereknek van reális lehetőségük!

Mi itt a Szakrális Magyarország közösségében velük haladunk egy úton...

Áldás az igaz úton járókra!

**Tisztelettel és szeretettel:
A Szakrális Magyarország
Közössége -szakralismagyarorszag.hu
- sacrahungarorum.com
sacraveritas.com - Facebook:
ILARA, Szakrális Magyarország**